

ἐπιφωλῶν τούτων περιστάσεων, νὰ περιποιηθῶμεν ὅπως δὴποτε τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νεότητος, ἐν οὕτῳ δυνηθῶμεν, ἀναπτυσσόμενοι καὶ προαγόμενοι, νὰ φανῶμεν ὅτι ζῶμεν καταγιγόμενοι καὶ πρὸς ἰδίαν ἡμῶν βελτίωσιν, καὶ συντελοῦντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγαθῶν βουλευμάτων τοῦ μεταρρυθμιστοῦ. Ἀλλὰ τὸ Γένος δυστυχῶς, ἐνταῦθα ὡς καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀντίστροφόν τινα θάινει ὁδόν. Ἐπεμελεῖτο τῆς παιδείας, ἦτο φιλότιμον, τὰς λοιπὰς φυλάς, βαθὺ σκότος ἀμαθείας ἐπεσχίαζε ἐνῷ ὀλιγωρεῖ δὲ αὐτῆς καὶ θνείδος ἐγένετο τοῖς γαίτοσιν αὐτοῦ, ὅτε πάντες οἱ ἄλλοι εἰς μόνην ἀπεβλέπουσι τὴν πρόδόν των.

Δὲν ἐνδιατρίβω εἰς λεπτομερείας, διηγούμενος τὰ παθήματα καὶ τὰς περιπετείας τῆς δυστήνου *Εὐαγγελικῆς Σχολῆς*. Τοῦτο δὲ μόνον σημειῶ, ὅτι ἐνῷ πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως αἰῶνος, εἰς ἐποχὴν δηλ. σκότους καὶ ἀμαθείας τῆς πόλεως ταύτης, εἰς καὶ μόνος πολίτης, ὁ Παντολῶν Σεβαστόπουλος, ἠδυνήθη καὶ σχολὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς ν' ἀνεγείρῃ καὶ βελιοθήκης καὶ ἄλλων ἀναγκαιῶν νὰ τὴν προκίση, σήμερον, κατὰ τὸν δέκατον ἔννατον αἰῶνα, ὅτε εἰ Σμυρναῖοι καὶ πολλαπλάσιοι εἶναι καὶ προήχθησαν εἰς παιδείαν καὶ φιλοκαλίαν, τὴν σήμερον λέγομεν, ἡ σχολὴ ἔκεινη, ἥτις κατακαεῖτα, ἀνεκτίσθη πολὺ τῆς προτέρας λαμπρότερα, εἶναι οὐκ ὀκτὸν τῆς ἀμαθείας ἔρμειον.

Ἡ μέχρι τοῦδε παραλυσία τῶν σχολείων ἡμῶν ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς παραλυσίας καὶ ἀβελτηρίας, ἥτις ἤρξατο δυστυχῶς νὰ ἐπιπολάζῃ ἐπὶ τῆς Σμυρναϊκῆς νεολαίας. Εἶναι ἀληθές ὅτι τινὲς τῶν νέων τῆς Σμύρνης τοῖς εἰσὶν ἀμέμπτου καὶ ζηλωτῆς διαγωγῆς· οἱ πλεῖστοι ὅμως αὐτῶν ὀλίγοι δίδουσι ἐχέγγυα ὅτι χρηστοὶ ἐσονται ἡμέραν τινὰ πολῖται. Ἡ παιδικὴ τῶν τέκνων ἡλικία διέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς ὁδοὺς, ἡ δὲ νεανικὴ εὐρίσκει αὐτοὺς ἀμοίρους πάσης ἡθικῆς ἀρχῆς καὶ πάσης ἀνεπιτηδεύτου καὶ χρηστῆς ἀνατροφῆς, τοὺς παρασύρει ἀκρατήτως εἰς τὸν χεῖμορρον τῶν παθῶν, τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν ἡμέρων αὐτῆς. Καθ' ἡμᾶς, μία ἄλλη ἀφορμὴ τῆς ἀποπλανήσεως ταύτης τῆς νεολαίας ἡμῶν εἶναι ἡ μετὰ τῶν δυτικῶν *Λεβαντίνων λεγομένων* συναναστροφή αὐτῆς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἰησοῦϊτῶν διδασκόμενοι, καὶ ὑπὸ μητέρων εἰς τοὺς ἱερεῖς· τούτους ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀφροισμένοι ἀνατρεφόμενοι, καθίστανται μισαλλόδοξοι, μικροπρεπεῖς, μισέλληγες καὶ δεισιδαίμονες εἰς τὸ ἔπακρον. Μόνη διασχέδασις καὶ μόνον ἐντρυφήμα νομίζεται παρ' αὐτοῖς· ἡ περὶ τὸ καλῶς ζῆσθαι καὶ τὸν εὐρωπαϊσμὸν πιθηκίζειν ἐνασχόλησις, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἔρωρ, ὁ παντοδύναμος οὐσίας τῆς Κυπρίδος υἱός, ὅστις κατεκαλύψεν ὁ πονηρὸς διὰ τῶν δῶμα μικρῶν αὐτοῦ πτερύγων τὴν μεγαλόπολιν Σμύρνην.

Τοὺς *Λεβαντινοὺς* . . . τοὺς γνωρίζεις· φυλὴ πλείον μισέλλην ταύτης δὲν ἐδόθη. Μολονότι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι πολλοὶ ἀξιώσιμοι ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει, ὥστε ἡ ὁλομέλεια νὰ ᾖται *οὐ μὲν* *τι καὶ ἀπογῶλεον* *τέρας, γύραμα* *Ἐνεῖων*,

Γενουησίων, ἰησιοῦτων τοῦ Αἰγαίου, Ἀρμενίων καὶ ἄλλων τινῶν Ἀσιατικῶν ἐθνῶν ἀποπλανηθέντων τῆς πατρίδος αὐτῶν θρησκείας, ὑπὸ τῶν τὴν Ἀνατολὴν κατακλυσάντων Ἰησοῦϊτῶν, τῶν ἐπαγγελλομένων τὸν προσηλυτισμὸν, καὶ παντὶ σθένει καταγιγόμενων εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐπιρροῆς των. Ἐντεῦθεν παρατηρεῖς ὅτι οἱ *Λεβαντίνοι* οὗτοι ἄμοιροῦσι καὶ θρησκείας καὶ πατρίδος καὶ γλώσσης ἰδίας, (α) ὅ ἐστι στερεοῦνται ὅλων τῶν προσόντων ἐκείνων, ἐφ' ὧν ἐναυρίνονται τὰ ἔθνη, καὶ μεγαλουργοῦσιν ὑπὸ πειτριωτισμοῦ ἐλαυνόμενα. Πίστευσόν με δὲ ὅτι δὲν γνωρίζω οὐδένα λαὸν τῶν πέντε μεγάλων ἡπείρων τῆς ὑψηλίου ἡμῶν, στερούμενον τῶν τριῶν ἀχωρίστων ἀπὸ πᾶν ἔθνος προσόντων, τῆς *θρησκείας*, τῆς *πατρίδος* καὶ τῆς *ἐθνικῆς γλώσσης*.

Λυποῦμαι ὅτι οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε ὁ τόπος μοι συγχωροῦσι νὰ προσθέσω εἰς τὴν παροῦσαν τί περιπλέον περὶ Σμύρνης. Προσεχῶς θέλω σοὶ γράψαι ἱκανὰ περὶ τῆς πόλεως, τῶν κατοίκων αὐτῆς, καὶ μάλιστα τῶν Χίων, περὶ τῶν *Λεσχῶν*, περὶ τῶν ἐξοχῶν καὶ τῶν χωρίων αὐτῆς, περὶ τῶν ἐν αὐτῇ λογίων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ἡδὴ δὲ ὑγίαινε καὶ εὐδαιμόνει Τ.

ΠΕΤΙ ΑΡΑΒΩΝ.

Ἰδέα γενικὴ ἐπικρατεῖ, ὅτι ὁ χαρακτήρ τῶν ἀνατολικῶν, εἶναι γαλήνιος, ἀπαθής, καὶ πρὸς πάντα ἀδιόφορος. Ἰδόντες καὶ γνωρίσαντες ἐπιπολαίως τοὺς Τούρκους, συνεπεράναμεν, ὅτι τὸ ἦθος τούτων φυσικῶ τῷ λόγῳ πρέπει νὰ ᾖται κοινὸν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς μωαμεθανικὰς φυλάς, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι πλάνη καὶ πλάνη μεγίστη.

Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ Τούρκοι ἔχουσι μεγαλοπρεπῆ τινα ἀπάθειαν, εἰνὼν ὁ Ὁράτιος νομίζει εἰς δίκαιον ἄνδρα πρέπουσαν. Καὶ ὁ οὐρανὸς ἐὰν σαλεύσῃ, δὲν θέλουσι διὰ τοῦτο ταχύτερον χωρίσει τοὺς ἐσταυρωμένους πόδας των· οὐδὲ μετὰ ὀλιγωτέρας ἀκηδίας καὶ ἡδυπαθείας θέλουσι ἀποπνεύσει τὸν κοινὸν τοῦ το σ η μ π ο υ κ ι ο υ τ ω ν. Καὶ τοῦτο ὅχι μόνον διότι πιστεύουσιν εἰς τὸ πεπρωμένον ἀποκλειστικῶς, ἀλλὰ καὶ διότι νομίζεται παρ' αὐτοῖς συρμός, τρόπον τινὰ, ἐθνικὸς ἢ ἐπίσημος αὐτῇ θέσις, τὸ σοβαρὸν τοῦτο καὶ σκυθρωπὸν ἦθος. Μ' ὅλον ὅτι ἡ τουρκικὴ φυλὴ ἐδυνήθη νὰ μεταδώσῃ τὸν χαρακτήρ τῆς εἰς ὅλους τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἐξουσιαζομένους λαοὺς, εἶναι μ' ὅλον τοῦτο εὐκλογον ν' ἀ-

(α) Ὁ ἐλληνισμὸς αὐτῶν μάλιστα εἶναι ἄξιος γέλως, καὶ αἱ ἐφημερίδες τῆς Σμύρνης, ὅσον καὶ ἂν προσπαθῶσι δὲν θέλουν δυνήθῃ νὰ τὸ διορθώσωσι. Λέγουσι π. χ. *σοφρίων, πατρίων, ντισερτίρων, σκριφίκαρων, ἰμολάρων, πετεντέρων*, κτλ. κτλ., ῥήματα ὅλα ἐκ ταυτοσημῶν ἰταλικῶν ῥημάτων μετενεχθέντα. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχουσι τόσον ἀχρεῖαν, τὴν προφορὰν λέξεων πινῶν· προσφέρουσι π. χ. *μαγιά* ἀντὶ *μαλλία*, *σχογι* δ ἀντὶ *σχολεῖον*, καὶ ἄλλας πληγὰς τρομερὰς κατὰ τῆς δυστήνου ἡμῶν γλώσσης καταφέρουσιν.

να καλύψωμεν ὅτι ἡ μετάδοσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ βίας, ἀλλὰ στιγμιαίας ἐπιβροχῆς· διότι τίς ἤθελε τολμήσει καὶ νὰ γελάσῃ μὲ ἀνθρώπους, εἴτινες ἀνάνως εἶναι σοβαροί. Οὐδὲν λοιπὸν παράδοξον, ἂν εἰ ὑπὸ τοιαῦτα ἦθι διαιτῶμενοι ὑπὸ ἡχοῦ των, ἀπέκτιναν ἡθος σοβαρώτερον· τὸ περιεργὸν εἶναι ὅτι ὁ χαρακτήρ των καὶ ἡ ἰδιόζουσα εὐφυΐα, ἔχει τοσαύτην, οὕτως εἰπεῖν, ἔλασσι· κόπῃ, ὥστε ἐκάστη τῶν φυλῶν ἐπανορθοῦται, λαμβάνουσα τὴν πρωτότυπον καὶ φυσικὴν μορφήν της καθ' ὅσον δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ βάνυστόν τινα κατάθλιψιν.

Διὰ ταῦτα οἱ ὑπ' αὐτοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ κεραίαν ἀπώλεσαν τῆς ἐθνικῆς εὐφυΐας των καὶ τῆς εὐπροσηγόρου φαιδρότητός των, ἅτινα ἀποτελοῦσιν αὐτοὺς ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιопαρατηρήτων ἐθνῶν.

Ἀφ' ὅτου δὲ ἡ Γαλλία κατέκτησε τὴν Ἀλγερίαν, εἰ πρὸ τόσου χρόνου ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν ὑπέκοντες λαοί, ἀνέλαβον τὸ φυσικὸν αὐτῶν ἦθος, καὶ ἐκ τῶν τινῶν γερόντων Μαύρων, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι, ἂν φαιδροὶ φανῶσι, περιέπεσαν εἰς κίνδυνόν τινα, δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ τὴν μεγάλην ὁμοιότητα, τὴν μυστικὴν συγγένειαν, τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὴν εὐφυΐαν, τὴν χαρακτῆρα, τὰ ἦθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν δύο φυλῶν. Οἱ Ἀραβες ἐν γένει εἶναι εἰς ἄχρον εὐθυμοί, ἀγαποῦν τὰ ἄγρια, τὰ γυμνάσια, τὰς ἵπποδρομίας· εἶναι εὐερέστιοι εἰς ἐντυπώσεις, ζωηροὶ καὶ ἐμπαιθεῖς, καὶ περὶ τοῦτου δύναται τις νὰ πεισθῇ παρατηρῶν αὐτοὺς εἰς τοὺς ἀγροὺς των καὶ εἰς τὰ σκηνώματά των.

Αἱ συνδιαλέξεις των εἶναι ζωηραὶ, θορυβῶδεις, πνευματώδεις καὶ ἔπρεπε νὰ παρευρίσκεσθε εἰς τὰς ομάδας των, ἵνα λάβητε πλήρει ἰδέαν τοῦ ἡθους αὐτῶν, τὸ ὅποιον ὠνομάσαμεν ἀνατολικὴν σοβαρότητα. Λατρεύουσι τὴν πολυτέλειαν, καὶ δύνανται νὰ πετάξωσι τὰ χρήματα, χάριν τῶν γυναικῶν των καὶ τῶν ἱππῶν.

Γυνὴ τις εὐρωπαϊκὴ δύναται καὶ κομψῶς νὰ ἐνδυθῇ καὶ καθαρίως, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ πολλὴν ἐπίδειξιν. Τὰ παντοειδῆ ἡμῶν ὑφάσματα καὶ τὰ κοσμήματα κατῆλθον τὸσον εὐθηνά, ὥστε ὁ χαρίεις καὶ ἐπιτετηδευμένος στολισμὸς ἐγένετο προσήτος εἰς πᾶσαν σχεδὸν κυρίαν. Παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς δὲν συνέηθ' εἰσεῖν τὸ τοιοῦτον· αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουσι τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιτηδεύωνται τὴν κομψότητα, οὐδὲ, (τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ σιωπήσωμεν) τὴν καθαριότητα· τὰ πλοῦτή μόνον, εἰ ἀδάμαντες, τὰ βαρέα καὶ ἀφιλόκαλα περικοσμήματα, αἱ κέχρυροι (τρέμουσαι), τὰ χρυσὰ ὑφάσματα, τὰ περιδεραια, τὰ πολυτελῆ ψέλια κτλ καταμαγεύουσι τὴν φαντασίαν των καὶ τὰς αἰσθήσεις. Οἱ Ἀραβες σφραγεύουσιν οὕτω σημαντικὴν περιουσίαν εἰς τὰ κιβώτια τῶν γυναικῶν των, τῶν ἐποίων δυσκόλως δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ τὸ πρὸς τὰ καλλυπίσματα ταῦτα πάθος, βλέπων αὐτὰς κεκαλυμμένας διὰ τοῦ φερετζε καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀφινούσας νὰ λάμψῃ ἐκ τοῦ μυστηριώδους αὐτοῦ θησαυροῦ, εἰμὴ δύο ὀρθογώνια· μέλαινας καὶ διαπύρους. Ἐὰν δὲ οἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἔχουσι θέατρα, περιπάτους, ἐσπερινὰς διασκεδάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ κάμωσιν ἐπίδειξιν τῆς ὠραιότητός των καὶ τοῦ πλούτου, ἔχουσι τοῦλάχιστον τὸν τοῖον κοινῆς συναναστρεφῆς, ἐξισοῦμενον μὲ τοὺς ἡμετέρους, ἐορτήν, ἥτις συγκεφαλαιεῖ ἀπάσας τὰς ἡμετέρας. Ὁ τόπος οὗτος εἶναι τὸ λευτερόν των ἐνταῦθα συναντῶνται, συνδιαλέγονται ἐνταῦθα ἐπιδεικνύουσι πᾶσαν αὐτῶν τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν πλοῦτον. Μυῦραι κέραι

τὰς ἀκολουθοῦσι, φέρουσαι τάπητας καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ἱματοθήκην, δι' ἣν θαυμάζονται, καὶ δι' ἣς ἀναγείρονται ζηλοτυπία κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁμοιαι τῶν παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, αἱ γυναῖκες αὗται ἐπισκέπτονται ἀλλήλας, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον τῆς ὁμιλίας των ἔχουσιν, εἰμὴ τὸν στολισμόν. Δεχομένη ἐπισκεψὶν τινα εἰς οὐδὲν ἄλλο σπαύδει εἰμὴ ν' ἀνοίξῃ τὰ κιβώτια αὐτῆς, τὰς κύστας καὶ τὰ συρτάρια καὶ νὰ ἐξάξῃ ἐνώπιον τῆς ξένης τῆς ὅλους τοῦ· στολισμούς τῆς· ἄλλως τε περὶ τίνος ἄλλου θάσυν· διελκεθῇ γυνὴ ξένῃ παντὸς ἐξωτερικοῦ βίου καὶ ἀνίδεος εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν, μὴ γνωρίζουσι οὕτε ν' ἀναγινώσκουν οὐδὲ νὰ γράφουν, καὶ πολλάκις οὐδὲ νὰ κρατῇ τὴν βελόνην. Ὑπάρχει τελετή τις δυναμένη νὰ παρέξῃ αἰτίαν εἰς τὸ νὰ δειξωσιν ὅλον τὸν στολισμόν των. Ἡ τελετὴ αὕτη εἶναι ὁ γάμος. Ἐκαστος ἐννοεῖ βεβαίως ὅτι ὁ γάμος πρέπει νὰ ᾖ δι' αὐτὰς μεγάλη καὶ ἐπίσημος πράξις, συμβάν μαγίστης σημασίας, διὰ τὰς γυναῖκας ταύτας, ὡς ὁ βίος εἶναι μονότονος. Πρώτασις συνοικεσίου τὰς ταράττει, ὥπως ὀρίζωι τῆς ὑπάρεξιν των νέος ἀνοίγεται, ὅστις τὰς ἐπιοχολεῖ δλοκλήρους καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ὀπείου σπεύδουσιν μετὰ πάσης προθυμίας. Ἐπρεπε νὰ παρευρίσκεται τις εἰς τὴν τελετὴν ταύτην διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἀφαντον χαρὰν αὐτῶν, ἥτις ὑπάρχει ἄγνωστος, ἢ ἴσως γνωστὴ μὲν οὐχὶ ὅμως μετ' ἴσου ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰς νεανίδας τῆς παρ' ἡμῖν ἐργατικῆς τάξεως. Διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς εἰσὶ νεάνιδες, ἢ, τὸ ἱκοῖον δὲν εἶναι ὑπερβολή, παιδία.

ΓΥΝΗ ΑΡΑΒ.

Ἀλλ' ἴσως ἄδικον θά ᾔτο, ἂν ἐμιλῶμεν μόνον περὶ τῆς ματαιότητός των καὶ τῆς ἀγνοίας. Εἶναι ἐν γένει, γυναῖκες ἀγαθαί, πλήρεις καρδίας καὶ εὐαισθησίας. Υἱοθετήσεις ὀρφανῶν γίνονται συχνότατα. Μαυριτανὴ τις κυρία υἱοθετήσασα ἕνα ἀνέγκον καὶ ἐν κοράσιον,

εἶχε πρὸς τὰ δύο ταῦτα πειρὰ τὴν μεγαλητέραν στοργὴν καὶ φροντίδα. Τὸ κοράσιον αἰσᾶ καλούμενον, τὸ κοινότερον ὄνομα παρὰ τοῖς Ἀροῦσιν, ἦτο πλήρες εὐγενείας καὶ ζωηρότητος ἀξιολατρευτοῦ ἢ υἱοθετήσασα αὐτὰ μήτηρ εἶχε σκοπὸν νὰ τὰ σ. ζύξῃ μίαν ἡμέραν. Ὁ σύζυγος ἀνέχωρησεν εἰς προσκύνησιν τῆς Μέκκας, ἣ δὲ υἱοθετηθεῖσα κέρη ἐγένετο κατὰ τινα τρόπον ἡ κλεῖς τῆς τοσοῦτον φλοξένου καὶ περιποιητικῆς οἰκίας. Ὁ νεανίας ἦ οὐ χαρκτηρὸς ζηλοτύπου, βιαίῃ, ὀρμητικοῦ καὶ ἤναγξας τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν νὰ μὴ δεχθῶσιν ἐπίσκεψιν τι α, συνεχῶς μάλιστα τὰς ἐμπόδιζε νὰ πηγαίνωσιν εἰς τὸν λουτρὸν, καὶ ἐπρωτίμα νὰ μένῃ νηστει.

Ἡ δὺς ἡνος αὐτῇ γυνὴ ἀπληκίζετο καὶ μ' ἔβλεν ὅτι μὲ μίαν μόνην λέξιν ἠδύνατο νὰ διώξῃ τὸν ἐχάριστον τοῦτον, ὅστις τῇ ἐχρεώσεται τὴν ὑπαρξίν· ἀλλ' ἐπρωτίμῃς νὰ ὑποφέρῃ τὰς ἐπιστροφὰς του, τὰς ἀδίκους ἀπιστίας του. Ὁ σύζυγος δὲν ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὴν προσκύνησιν, ἀποθανὼν εἰς Αἴγυπτον. Ἡ πτωχὴ γυνὴ, ἐπα-

νελθοῦσα εἰς τὴν ἀθλιότητα, οὐδὲν ἄλλο ὑπέστη. εἰμὴ τὴν βάνανσον δοκιμασίαν τοῦ θεοῦ υἱοῦ της, ὅστις ὑπέπεσεν ἡμέραν τινα εἰς κινδυνώδη ἀσθένειαν. Ἡ μήτηρ ἐπώλησε τὰ κοσμήματά της, τὰ ἐνδύματά της, ἵνα περὶ ποιηθῇ τὸ παιδίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡγάπα μετὰ μητρικῆς στοργῆς, καὶ καταβεδρυμένη ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ δόνας, ἐκοιμήθη τὸν αἰώνιον ὕπνον ἡ τελευταία λέξις τῆς ἡτο εὐλογία πρὸς τὰ δύο τέκνα της, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειπε διὰ παντός καὶ ἡ τελευταία δέξις ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς πτωχῆς Αἰσᾶς.

Τὰ παραδείγματα ταῦτα τῆς μεθ' ὑπομονῆς καὶ θάρρους πρὸς τὴν εἰμαρμένην ὑποταγῆς συγχρότατα ἀπαντῶνται παρὰ ταῖς κυρίαῖς τῆς Ἀνατολῆς.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΚΥΡΙΑ ΣΕΒΙΝΙΕ

—ο—

Ἡ Εὐτέρπη, διδουσα σειράν βιογραφῶν τῶν ἐπισημοτέρων ἀνδρῶν, πρὸς διδασκαλίαν ἄλλὰ καὶ τέρψιν τῶν φιλομουσῶν ἀναγναστριῶν της, δὲν ἔκρινεν ἀνωρελὲς νὰ δημοσιεύῃ ἐξοτε καὶ βιογραφίας τῶν

ΙΟΥ. Β' (Φυλλάδιον 104)

γυναικῶν ἐκείνων, ὅσαι διαπρέψαντι ἐπὶ μαθήσει, μεγαλοφύῃ καὶ ἀρεταῖς συνηγοροῦσι τοσοῦτον ὑπὲρ τοῦ ὠραίου φύλου, ὅστις ἰδιότητος καὶ ἀρετὰς τινὰς τὸ ἀνδρικόν, φύλον οὐδέποτε θέλει ἀναπτύξει.

Σήμερον δίδομεν τὴν βιογραφίαν μίας τῶν λεπτοτέρων γυναικῶν δυναμένης νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῆς Κ. Στάελ, τὴν βιογραφίαν λέγομεν τῆς Κ. Σεβινιέ. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς αἰνῆς μετὰ τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Δουκὸς Σαιν Σιρῶν εἶναι οἱ πιστότεροι καὶ πνευματωδέστεροι ἀντιπρόσωποι τῆς